

γαπήση ;... Διὰ ποίαν αἰτίαν ὀμιλεῖς περὶ θανάτου ; Θάνατος !... εἶνε λέξις, ἣτις δὲν ἀρμόζει εἰς τόσον ὠραῖον στόμα. Ποία ἐλπίς σου διεψεύσθη ; Ποῖον δυστύχημα σοὶ ἐπῆλθεν ; Μὴ ἡ μήτηρ σου ἀπέθανε ; Μὴ ἡ Ἄρτεμις ἐζήλευσε τὰ πλούτη σου ; Μὴ ὁ Βάκχος τοὺς ὠραίους ἀμπελώνας σου ; Ἡ Τύχη, ἣτις εἶνε μία γυνὴ ἐπίσης, εἶνε ἀδύνατον νὰ συλλάβῃ μῖσος ἐναντίον σου.

— Βακχίς, σὺ μόνη δύνασαι νὰ μὲ σώσῃς· σὺ ἢ μάλλον καλὴ, ἢ γενναϊότερα τῶν γυναικῶν· ἀλλ' ὄχι, δὲν θὰ τολμήσω ποτὲ νὰ σοὶ ἐξομολογηθῶ. Εἶνε ἡ παρακλήσις μου μία παραδοξολογία, ἣτις θὰ μὲ χαρακτηρίσῃ ὡς ἓν τρελλὸν δραπέτευσαντα ἐκ τῶν Ἀντικυθήρων.

— Ὀμίλει, τέκνον. Τί ἄρα γε δύνασαι νὰ μὲ ζητήσῃς σὺ, ὃν τοσοῦτον παραφόρως ἠγάπησα καὶ ἀγαπῶ, ἂν καὶ ἐπρόδωσας τὸν ἔρωτά μου, χάριν μιᾶς ἄλλης — εἶθε νὰ ἐπισύρῃ ἐναντίον τῆς τὴν ὀργὴν τῆς Ἀφροδίτης — τί εἶνε, λέγω, δυνατόν νὰ μοὶ ζητήσῃς καὶ τὸ ὅποιον νὰ μὴ σοὶ παραχωρήσω ἀθωροεῖ, ἔστω ν' ἀφορᾷ καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν μου ;

— Βακχίς, μοὶ χρειάζεται ἡ χρυσὴ σου ἄλυσις, ἀπεκρίθη ὁ Κτησίαις μετὰ φωνῆς σχεδὸν ἀκουσθείσης.

— Σοὶ ἀναγκαστὴ ἡ χρυσὴ μου ἄλυσις, Κτησία ; Καὶ εἰς τί θέλει σοὶ χρησιμεύσει ; Ἐντεῦθεν λοιπὸν πηγάζει ὁ κίνδυνος τοῦ θανάτου σου ; Τί σημαίνει ἡ θυσία αὕτη ; ἠρώτησεν ἡ Βακχίς ἐκπεπληγμένη.

— Ἀκουσον, ὠραία μου Βακχίς καὶ ἔσο κελὴ πρὸς ἐμέ, καθὼς πάντοτε. Ἀγαπῶ τὴν Πλαγκῶν τὴν Μηλίσαιαν, τὴν ἀγαπῶ ἐμμανῶς, μέχρι τρέλλας. Ἐν βλέμμα τῆς εἰς τοὺς ἰδικούς μου ὀφθαλμούς, ἀξίζει πλειότερον ὅλων τῶν θησαυρῶν τοῦ κόσμου· πλειότερον τοῦ θρόνου τῶν θεῶν, πλειότερον τῆς ζωῆς. Ἄνευ ἐκείνης ἀποθνήσκω. Αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν δυστυχῆ ἄνευ ἐκείνης περιφρονῶ τὴν ὕπαρξιν. Ἐχὼ ἀνάγκην τῆς Πλαγκῶν, ὡς ἔχω ἀνάγκην τῶν ἐντὸς τῶν φλεβῶν μου αἵματος· τοῦ ἐντὸς τῶν ὀστέων μου μυελοῦ. Δὲν δύναμαι νὰ ζήσω ἐν ἄλλῃ ἀτμοσφαιρᾷ, ἢ ἐν ἐκείνῃ μεθ' ἧς ἀναμιγνύεται ἡ πνεὴ τῆς. Δι' ἐμὲ ἡ Μεσημβρία εἶνε σκότος βαθύ, ἀπουσίας ἐκείνης. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς εἶνε ὁ ἥλιός μου. Μάγισσά τις τῆς Θεσσαλίας βεβαίως μ' ἐμάγευσε. Οἶμοι ! τί λέγω ; Μάγισσα ὑπῆρξεν ἐκείνη ἢ ἰδία δι' ἐμέ· οἱ μάγοι ὀφθαλμοὶ τῆς καὶ ἡ καλλονὴ τῆς... Ἦτο ἰδική μου, τὴν ἔβλεπον πάντοτε καὶ ἐκ τῆς μερφοῦς τῆς, ἐκ τοῦ βλέμματός τῆς ἀνεζωογονοῦμένην, ἐλάμβανον νέαν πνοὴν ἐνόμιζον, ὅτι νέκταρ οὐρανόθεν, θεῖον ἐγενόμην. Μὲ ἠγάπα, ὡς μὲ ἠγάπας καὶ σὺ, Βακχίς, ἀλλ' ἡ εὐτυχία μου ἦτο ὑπερβολικὴ, ἵνα διαρκέσῃ. Οἱ θεοί, φαίνεται, μ' ἐζηλοτύπησαν. Ἡ Πλαγκῶν μ' ἀπέβαλλεν, ἐγὼ δὲ ἐπανάβηθον πλησίον τῆς ὡς κύων δαρείς, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος· πλὴν ἔμεινεν ἀκαμπτος εἰς τοὺς θρήνους μου... Μὲ μισεῖ ἤδη. Ἄ ! εἶμαι δυστυχέστατος !

Ταῦτα εἰπὼν, ἤρξατο νὰ θρηνῇ, ἐν ᾧ ἡ κεφαλὴ του ἀνεπαύετο ἐπὶ τῶν ὠραίων ὄμων τῆς Βακχίδος, ἣτις τὸν θεώρει μὲ βλέμμα πλήρες οἴκτου καὶ ὀδύνης.

— Ἄ ! Δὲν ἤμην ἐγὼ λοιπὸν ἡ αἰτία τῆς ἀπελπισίας σου ; Δυστυχῆ ἄπελπι ! Καὶ τί δύναμαι νὰ σοὶ κάμω ἤδη ἐγὼ ; Τί κοινὸν μεταξύ ἐμοῦ καὶ τῆς Πλαγκῶν ;

— Ἄγνωστος τίς τῆ ἔκαμε γνωστὸν τὸν ἀρχαῖον ἔρωτά μας, ὃν γνωρίζεις. Ἴσως ἡ Ἀρχαιάσση, ἣτις ὑπὸ γλυκεῖς λόγους, κρύπτει δηλητηριῶν ἐχίδνης. Ἄμα καταστάντος γνωστοῦ εἰς

αὐτὴν τοῦ παλαιοῦ ἡμῶν ἔρωτος, κατελήφθη ὑπὸ ὀργῆς πρωτοφανοῦς. Ἡ ζηλοτυπία εἶνε μέγα κακόν. Πᾶν ὅ, τι μετεχειρίσθηεν ἵνα τὴν καταπραῖνω, ἀπέβη μάταιον καὶ ἀνωφελές. Δὲν μοὶ ἠξίωσεν οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης προσοχῆς ἐν τῇ τελευταίᾳ μόνον ἀποπειρᾶ, μοὶ εἶπε τὰ ἐξῆς : — Φέρε μοὶ τὴν χρυσὴν ἄλυσιν τῆς Βακχίδος καὶ θέλω σοὶ ἀποδώσει τὸν ἔρωτά μου. Μὴν ἐπανεῖλθης ἄνευ αὐτῆς, διότι θὰ δώσω ἐντολὴν εἰς τοὺς Σκύθας δούλους μου ν' ἀφήσωσιν ἐναντίον σου τοὺς μολοσσοὺς τῆς Λακωνίας, ἵνα σὲ κατασπαράξωσιν. — Ἴδού τί ἀπήντησεν εἰς τὰς θερμότερας τῶν παρακλήσεων μου, εἰς τοὺς θρήνους μου, ἡ ἄσπλαγχτος Πλαγκῶν. Καὶ ἐγὼ, εἶπον : — Ἐὰν δὲν δυναθῶ ν' ἀνακτήσω τὸν ἔρωτά σου, θ' ἀποθάνω !

Καὶ προφέρων τοὺς λόγους τούτους ὁ Κτησίαις, ἔσυρεν ἐκ τῶν πτυχῶν τῆς χλαμύδος του ὀξύ ἐγγχειρίδιον, οὗτινος τὴν αἰχμὴν ἤγγισεν εἰς τὴν καρδίαν του, ὅτε ἡ Βακχίς, ὠχρὰ καὶ πεφοβισμένη, ἤρπασε τὴν χεῖρά του καὶ ἀπέσπασε τὸ φονικὸν ὄργανον ἐκ τῶν χειρῶν καὶ ἀπεμάκρυνεν αὐτὸ ἐκ τῆς λευκῆς ἐπιδερμίδος τοῦ προσφίλους αὐτῇ τρελλοῦ.

[Ἐπεταὶ τὸ τέλος.]

ΔΩΡΕΑΝ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΕΧΩΝ

2.000 ΒΙΒΛΙΑ 2.000

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

Πλούτισαντες τὸ ἡμέτερον **Βιβλιοπωλεῖον** δι' ὅλων τῶν ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα βιβλιοπωλῶν πωλουμένων βιβλίων, ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ, ΝΟΜΙΚΩΝ, ΙΑΤΡΙΚΩΝ, καὶ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ, ΛΕΞΙΚΩΝ καὶ νεωτάτων ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ, ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ, ΔΡΑΜΑΤΩΝ, ΚΩΜΩΔΙΩΝ καὶ διαφόρων ἄλλων ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, συγγενθρώσαντες δὲ καὶ κατατάξαντες ταῦτα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν καὶ εἶδος μὲ τὰς αὐτὰς ὡς τῶν ἐνταῦθα βιβλιοπωλῶν τιμὰς καὶ εἰς ἴσον **Τιμοκατάλογον**, ἀποστέλλομεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ αἰτοῦντας

ΔΩΡΕΑΝ

Αἱ αἰτήσεις ἀπευθύνονται :

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν

ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

Ὁδὸς Προαστείου ἀρ. 10.

Εἰς ΑΘΗΝΑΣ

ΜΕ ΔΡΑΧΜΑΣ 2

ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΙΣ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΑ

500 000 000

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΝ ἜΡΓΟΝ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ